



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1819/2015
02.12.2015. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Б.Д. из села Р., Општина В., кога заступа И.К., адвокат из В., против туженог Предузећа за саобраћај К.-Ј. ДОО из В., које заступа С.А., адвокат из Н., ради оцене законитости решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1451/12 од 05.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1451/12 од 05.09.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 2602/10 од 14.12.2011. године одбијен је као неоснован тужбени захтев кјим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр. 4971 од 12.11.2008. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број 2925 од 25.06.2002. године и да се наложи туженом да тужиоца врати на рад и распореди на послове у складу са његовом стручном спремом, знањем и способностима. Тужилац је обавезан да на име трошкова парничног поступка плати туженом износ од 57.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1451/12 од 05.09.2012. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба

парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/2004, 111/2009, 53/13-УС) који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ...) и налази да ревизија није основана.

У поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог на пословима и радним задацима кондуктера. Решењем туженог бр. 4971 од 12.11.2008. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе из тачке 25. подтачка 1, 6, 28, 29, 37. и 38. Уговора о раду. Тужиоцу је стављено на терет да је 21.10.2008. године у својству кондуктера на линији В.–Р. у 04,00 часова приликом уласка контроле у аутобус у њиховом присуству наставио са издавањем карата путницима и да је претходно издао путнику две карте од по 110,00 динара које су већ биле употребљене (продате) а које тужилац није спустио у дневни преглед и није имао ниједну евидентирану продату карту од 110,00 динара у дневном прегледу. Упозорењем број 4731 од 24.10.2008. године тужилац је упозорен да му може престати радни однос отказом уговора о раду због повреде радне обавезе а поднеском од 24.02.2008. године затражено је мишљење Организације самосталних синдиката.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев за поништај оспореног решења о престанку радног односа и враћање тужиоца на рад.

Скривљена повреда радне обавезе као отказни разлог из члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду подразумева да је послодавац доказао да је на начин, место и у време наведено решењем о отказу запослени предузео противправне радње утврђене општим актом или уговором о раду. У овом случају противправно понашање тужиоца описано отказом уговора о раду потврђено је изведеним писменим доказима и саслушањем сведока пред судом. Како се ради о поступцима супротним преузетим обавезама из уговора о раду и Правилника туженог о раду са превозним исправама, при чему је процедура отказа спроведена сагласно закону, нису испуњени законски услови за поништај одлуке о престанку радног односа и враћање тужиоца на рад.

Врховни касациони суд није разматрао наводе ревизије које се односе на погрешно утврђено чињенично стање јер се према одредби члана 398. став 2. Закона о парничном поступку ревизија не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**